

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/567/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613205315
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5613205315.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci žalobcu: Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom Bratislava, ul. Tomášikova č. 48, IČO: 00 151 653, zastúpeného splnomocneným zástupcom JUDr. Petrom Kvasňovským, advokátom so sídlom Bratislava, ul. Šancová č. 56, IČO: 31 818 331, proti žalovaným: 1/ H. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom J., ul. P. č. XX a 2/ Z. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. P., ul. Y. č. XXX/X, o zaplatenie istiny 6.172,37 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 5C/163/2013-76 zo dňa 5. augusta 2013, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výrokoch, ktorým v zostávajúcej časti, a to ohľadom istiny vo výške 876,44 eur, dlžného úroku vyčísleného ku dňu 22. 11. 2012 vo výške 795,86 eur, úroku 13,15 % ročne zo sumy 6.172,37 eur od 23. 11. 2012 do zaplatenia, úroku z omeškania 8 % ročne zo sumy 876,44 eur od 20. 10. 2012 do zaplatenia, poplatkov vo výške 5,98 eur žalobu zamietol a o trovách konania z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

Vo výroku, ktorým sú žalovaní 1/ a 2/ povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 5.295,93 eur, úroky z omeškania vo výške 8 % ročne od 20. 10. 2012 do zaplatenia, a to mesačnými splátkami vo výške 70 eur, splatné vždy do 25. dňa kalendárneho mesiaca vopred, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia, zostáva rozsudok okresného súdu n e d o t k n u t ý .

odôvodnenie:

Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č.k. 5C/163/2013-76 zo dňa 05. 08. 2013 žalovaných v 1. a 2. rade zaviazal zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 5.295,93 eur, úroky z omeškania vo výške 8 % ročne od 20. 10. 2012 do zaplatenia, trovy právneho zastúpenia vo výške 375,47 eur a trovy konania vo výške 264,92 eur, tieto na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Petra Kvasňovského, advokáta so sídlom v Bratislave, Šancová 56, a to mesačnými splátkami vo výške 70 eur, splatné vždy do 25. dňa kalendárneho mesiaca vopred, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. V zostávajúcej časti žalobu zamietol.

Medzi účastníkmi bolo podľa súdu nesporné, že dňa 25. 01. 2007 uzavreli zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovaným peňažné prostriedky a žalovaní sa zaviazali peňažné prostriedky vrátiť žalobcovi. Taktiež medzi účastníkmi nebola sporná výška dlhov v rozsahu priznanej žalovanej istiny v sume 5.295,93 eur. Dlžná suma žalovaných pozostáva zo sumy 5.333,97 eur predstavujúcej nezaplatené splátky úveru ku dňu zosplatnenia (19. 10. 2012), t. j. 68 mesiacov (11 mesiacov v roku 2007, 48 mesiacov za roky 2008-2011 a 9 mesiacov za rok 2012) x 77,74 eur (suma mesačnej splátky) = 5.286,32 eur + 47,65 eur (suma predstavujúca pomernú časť nezaplatenej splátky za október 2012), spolu v sume 5.333,97 eur. Súdom priznaná suma ďalej pozostáva z čiastky 3.225,57 eur, predstavujúcej dlžnú sumu za obdobie po zosplatnení úveru do termínu pôvodnej konečnej splatnosti úveru, t. j. 51 mesiacov (2 mesiace v roku 2012, 48 mesiacov v rokoch 2013-2016 a 1

mesiac v roku 2017) x 62,77 eur (suma 62,77 eur predstavuje časť dohodnutej splátky, pripadajúcej na istinu) = 3.201,27 eur + 24,30 eur (pomerná časť splátky pripadajúca na istinu za október 2012), spolu 3.225,57 eur. Za toto obdobie prislúcha žalobcovi dlžná suma istiny úveru (nie aj úroky), keďže úver bol predčasne zosplatený. Od celkovej sumy 8.559,54 eur (5.333,97 eur + 3.225,57 eur) súd odpočítal úhradu zo strany žalovaných vo výške 3.063,61 eur zaplatenú k septembru 2012 a ďalej úhradu 200 eur (zaplatenú 01. 02. 2013), dlžná suma tak predstavuje 5.295,93 eur. Z tohto dôvodu bola žalovaným 1/, 2/ uložená povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcovi sumu 5.295,93 eur. V časti súdom priznanej žalovanej istiny si súd osvojil skutkové zistenia, založené na zhodnom tvrdení účastníkov (§ 120 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O. s. p.“) a rozhodol na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné (§ 153 ods. 1 O. s. p.), keďže o ich pravdivosti nemal dôvodné a závažné pochybnosti.

Z dôvodu omeškania žalovaných s plnením dlhu (ktorá skutočnosť nebola žalovanými spochybnená), vzniklo žalobcovi zo zákona právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Keďže si žalobca uplatnil úroky z omeškania vo výške 8 % ročne, súd bol uvedeným návrhom viazaný a nemohol ho prekročiť. Žalovaným bola preto uložená povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vo výške 8 % ročne z dlžnej sumy (5.295,93 eur) od 20. 10. 2012 (deň nasledujúci po dni mimoriadnej splatnosti úveru) do zaplatenia, keďže omeškanie s plnením peňažného dlhu trvá. Takto súdom priznané úroky z omeškania zahŕňajú aj splatný úrok z omeškania za obdobie od 20. 10. 2012 (ako si ho uplatnil žalobca) s úhradou istiny 5.295,93 eur. Súd zamietol žalobu v časti o priznanie úrokov z omeškania zo splátok, s ktorými sa žalovaní dostali do omeškania od 21. 02. 2007 do 19. 10. 2012. Žalobca neozrejmil súdu, s ktorými konkrétnymi splátkami (ktoré prislúchajú konkrétnemu mesiacu) a v akej výške sa žalovaní dostali do omeškania. Žalujúca strana rovnako ani nevymedzila dobu omeškania so zaplatením tej ktorej splátky.

Súd zamietol žalobu žalobcu o zaplatenie splatného riadneho úroku vo výške 795,86 eur (za obdobie od 20. 10. 2012 do 22. 11. 2012), ako aj žalobu o zaplatenie úroku vo výške 13,15 % ročne od 23. 11. 2012 do zaplatenia, nakoľko vykonaným dokazovaním nebola preukázaná dôvodnosť žaloby v tejto časti. Podľa ust. § 503 ods. 1, 2, 3 Obchodného zákonníka sú úroky splatné najneskôr do doby splatnosti úveru, nie po splatnosti úveru. Zo zákonnej úpravy nevyplýva, že po vyhlásení celého úveru za splatný sa ďalej úročí istina úveru až do zaplatenia (do vrátenia peňažných prostriedkov prislúchajú úroky len v prípade vrátenia peňažných prostriedkov pred dobou splatnosti podľa § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka). Súd poukázal na podstatu zmluvného úroku, ktorý je vyjadrením odplaty za užívanie finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú veriteľovi do doby splatnosti (veriteľ neposkytuje peňažné prostriedky po lehote splatnosti). Veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania (rozsudok Najvyššieho súdu SR R 59/1998). Domáhať sa zmluvných úrokov po zosplatení úveru a ďalej úročiť úver nezodpovedá charakteru a podstate zmluvného úroku. Po zosplatení úveru sa dlžník nenachádza v režime požičiavania istiny a rovnako ani neužíva istinu, preto žalobcovi, ako veriteľovi neprislúcha odplata za užívanie požičanej istiny zmluvný úrok, ale sankčný úrok z omeškania. Žalobca nepreukázal svoje tvrdenie, že v sume 795,86 eur (úrok za obdobie od 20. 10. 2012 do 22. 11. 2012) je uplatnený aj úrok, na ktorý vznikol žalobcovi nárok pred mimoriadnou splatnosťou úveru, t. j. ku dňu 19. 10. 2012. Súd tiež nepriznal žalobcovi sumu vo výške 5,98 eur, ktorú žalobca v žalobe označil ako poplatky. Žalobca bližšie neozrejmil súdu, o aký druh poplatku ide. Žalobca si nesplnil povinnosť tvrdenia, keď v žalobe ani netvrdil skutočnosti odôvodňujúce vznik povinnosti žalovaných zaplatiť žalobcovi uvedený poplatok. Nesplnenie uvedenej povinnosti má za následok nepriznanie požadovaného peňažného plnenia.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O. s. p. Úspech žalobcu predstavoval 85,80 % (5.295,93 eur), úspech žalovaných predstavoval 14,20 % (876,44 eur), z tohto dôvodu čistý úspech žalobcu predstavoval 71,60 %. Pomer úspechu a neúspechu tak predstavoval vznik nároku žalobcu na náhradu trov konania v rozsahu 71,60 %. Trovy konania pozostávali z pomernej náhrady súdneho poplatku zaplateného žalobcom za podanú žalobu vo výške 264,92 eur (71,60 % zo sumy zaplateného poplatku 370 eur) a žalobcovi prislúcha pomerná časť trov právneho zastúpenia vo výške 375,47 eur.

V súlade s ust. § 160 ods. 1 O. s. p. súd povolil žalovaným na zaplatenie dlhu mesačné splátky vo výške 70 eur, splatné vždy do 25. dňa kalendárneho mesiaca, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zrochnosť celého plnenia. Prihliadol na výšku peňažného plnenia, ako aj nepriaznivé sociálne pomery žalovaných.

Povolením splátok nebude žalobca vo svojich majetkových pomeroch dotknutý. V prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky, žalovaní strácajú výhodu splátok a vznikne im povinnosť uhradiť dlh jednorázovo.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca, prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu do výroku, ktorým súd zamietol nárok žalobcu v časti istiny vo výške 876,44 eur, dlžného úroku vyčísleného ku dňu 22. 11. 2012 vo výške 795,86 eur, úroku 13,15 % ročne zo sumy 6.172,37 eur od 23. 11. 2012 do zaplatenia, úroku z omeškania 8 % ročne zo sumy 876,44 eur od 20. 10. 2012 do zaplatenia, poplatkov vo výške 5,98 eur, trov konania vo výške 105,08 eur, trov právneho zastúpenia vo výške 149,15 eur.

Podľa žalobcu zamietnutie istiny vo výške 876,44 eur vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odôvodnenie považoval za nedostatočné, pretože súd sa v ňom jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom nevyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré boli pre rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné.

Podľa žalobcu sa súd v odôvodnení rozhodnutia vôbec nezaoberal zmluvnou podmienkou platenia úrokov z úveru, ktorá bola medzi zmluvnými stranami dojednaná v ustanovení čl. I. ods. 1 Zmluvy o splátkovom úvere. Riadny úrok bol zohľadnený v mesačnej splátke úveru vo výške 2.342,- Sk (77,74 eur) a takisto aj v ročnej percentuálnej miere nákladov vo výške 15,75 %, preto spolu s poskytnutou istinou vo výške 150.000,- Sk (4.979,08 eur) predstavoval celkovú cenu za poskytnutie bankového produktu. Na základe uvedeného preto nemožno prisvedčiť názoru súdu, že vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru prislúcha žalobcovi iba dlžná suma istiny úveru, nie aj úroky, keďže úver bol predčasne zosplatený.

Z predloženého výpisu z úverového účtu vyplýva, že žalovaní nezaplatili pravidelné mesačné splátky za poskytnutý úver v mesiaci február 2010, marec 2010, apríl 2010, máj 2010, jún 2010, júl 2010, august 2010, september 2010, október 2010, november 2010, december 2010, január 2011, február 2011, marec 2011, apríl 2011, máj 2011, jún 2011, júl 2011, august 2011, september 2011, október 2011, november 2011, december 2011, január 2012, marec 2012, apríl 2012, jún 2012, júl 2012. Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru sa stali splatnými mesačné splátky za obdobie od októbra 2012 do januára 2017. Žalovaní zároveň nezaplatili pravidelné mesačné splátky v riadnej výške, t. j. vo výške 77,74 eur v mesiaci február 2012, kedy uhradili sumu vo výške 62,50 eur, v mesiaci máj 2012, kedy uhradili sumu vo výške 62,50 eur, v mesiaci august 2012, kedy uhradili sumu vo výške 60 eur, v mesiaci september 2012, kedy uhradili sumu vo výške 65 eur. Žalovaní celkom zaplatili na úhradu pohľadávky sumu vo výške 3.363,19 eur, pričom celkovo mali zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 9.328,82 eur. Po zohľadnení započítania jednotlivých splátok úveru preto predstavuje dlžná istina sumu vo výške 6.172,37 eur a vzhľadom na uvedené skutočnosti sú výpočty súdu v časti priznanej výšky istiny nesprávne a nezakladajú sa na jeho skutkových tvrdeniach a súd s vyššie uvedenými skutočnosťami tvrdenými žalobcom v odôvodnení rozhodnutia jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom nevyrovnal.

Zároveň sa v odôvodnení rozhodnutia nevyporiadal s právnou skutočnosťou, že žalobca má právo požadovať od žalovaného popri plnení aj úroky, ktoré mu priamo vyplývajú z ust. § 497 Obchodného zákonníka. Tiež sa nevysporiadal s ust. § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, o ktoré opiera svoj právne závery. Interpretácia tejto kogentnej normy súdom popiera akékoľvek pravidlá formálnej a právnej logiky. Žalobca mal za to, že s poukazom na ust. § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru sa stali mimoriadne splatné jednotlivé nezaplatené mesačné splátky a rovnako tak aj úroky z týchto splátok.

Právny názor súdu, podľa ktorého si žalobca nesplnil povinnosť tvrdenia vo vzťahu k uplatneným poplatkom vo výške 5,98 eur vychádza z nesprávneho právneho posúdenia keď konštatoval nesplnenie povinnosti tvrdenia. Žalobca tvrdil, že na podporu svojich tvrdení predložil Zmluvu o splátkovom úvere, z ktorej vyplývala zmluvná povinnosť žalovaných platiť mu za poskytnutý úver, poplatok za správu úveru vo výške 60,- Sk/mesačne. Zároveň aj z predloženého úplného výpisu z bankového informačného systému vyplývala skutočnosť, že uplatnená suma poplatkov predstavovala poplatok za správu úverového účtu a zároveň z neho vyplývala aj jeho uplatnená výška. Tvrdenie súdu o nesplnení povinnosti tvrdenia žalobcom vedie k závažnému porušeniu zásady rovnosti účastníkov konania, vzhľadom na skutočnosť, že zo strany žalobcu došlo k predloženiu dôkazov o uzavretí Zmluvy o splátkovom úvere. Žalobca zároveň riadne preukázal výšku uplatnených poplatkov vo výške 5,98 eur na základe úplného výpisu z bankového informačného systému. Súd sa na druhej strane žiadnym spôsobom nevyjadril ku

skutočnosti, že žalovaní žiadnym spôsobom nepopreli právny dôvod ani výšku dlžných poplatkov a ku skutočnosti, že žalovaní výslovne uviedli, že sú si vedomí dlhu voči žalobcovi.

Taktiež zamietnutie vyčísleného úroku ku dňu 22. 11. 2012 vo výške 795,86 eur a úroku vo výške 13,15 % p. a. zo sumy 6.172,37 eur od 23. 11. 2012 do zaplatenia, vychádza podľa žalobcu z nesprávneho právneho posúdenia.

Žalobca mal za to, že z ust. § 497 Obchodného zákonníka a § 6 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy o splátkovom úvere nepochybne vyplýva, že pri poskytnutí finančných prostriedkov na základe zmluvy o úvere má veriteľ nárok na úroky až do doby zaplatenia poskytnutých peňažných prostriedkov (ako odplatu za poskytnutie úveru). Zároveň táto zmluvná podmienka vyplýva aj z ustanovenia bodu 7.4.2. Všeobecných obchodných podmienok, ku ktorým žalovaní pri podpise zmluvy o splátkovom úvere pristúpili, oboznámili sa s nimi a zaviazali sa ich dodržiavať, podľa ktorého sa úver úročí denne odo dňa poskytnutia úveru (vrátane) do dňa predchádzajúceho dňu splatenia úveru (vrátane).

Podľa žalobcu súd v odôvodnení rozhodnutia nerozlišoval pojmy splatenie úveru a zosplatenie úveru, pričom ide o pojmy s odlišnými dôsledkami pre existenciu nároku veriteľa. Splatením úveru sa rozumie jeho vrátenie veriteľovi spolu s úrokmi, ktoré plnia funkciu odplaty pre veriteľa. Splatením úveru aj s úrokom zaniká nárok veriteľa. Zosplatením sa naopak rozumie určenie splatnosti celého dlhu, v prípadoch, kedy bolo vrátenie dlhu dohodnuté vo forme splátok. Okamih zosplatenia úveru nemá za následok zánik nároku veriteľa na poskytnuté peňažné prostriedky ani nároky na úroky.

Žalobca mal za to, že zákaz požadovania zmluvného úroku po konečnej splatnosti má význam len vtedy, keď ku dňu konečnej splatnosti úveru sa úver v plnom rozsahu vyplatí, a tým dlh zanikne. Uvedené však predpokladá skutočnosť, že dlžník plní svoj záväzok voči veriteľovi riadne a včas. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním úveru, nemožno od žalobcu spravodlivo požadovať, aby žalobca neuplatňoval svoj nárok na zaplatenie zmluvného úroku aj po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Z ekonomickej podstaty zmluvného úroku vyplýva, že ide o odplatu za prenechanie peňazí po určitý čas. Tým, že dlžník svoj dlh neplní, by sa veriteľovi zhoršilo jeho postavenie, pretože by mohol od dlžníka požadovať už len úrok z omeškania, ktorý je v súčasnosti nižší ako trhové, úrokové sadzby splátkových úverov. Takýmto postupom by žalobcovi reálne vznikla škoda (ušlý zisk), pretože ak by dlžník plnil riadne, mohol by žalobca odo dňa konečnej splatnosti úveru, peniaze opäť požičať za trhovú hodnotu úrokovej sadzby inému klientovi, takto však môže požadovať od dlžníka len sankčný úrok z omeškania. Mal za to, že sankčný úrok má význam vtedy, ak tvorí súčet spolu so zmluvným úrokom, pretože len tak motivuje a súčasne sankcionuje klienta za to, že neplnil svoje povinnosti riadne a včas. Rozhodnutie NS SR R 59/98, na ktoré odkázal okresný súd v odôvodnení rozhodnutia, súd nesprávne interpretoval a aplikoval.

Ďalej žalobca uviedol, že riadne preukázal vyčíslený úrok vo výške 795,86 eur, ktorý predstavuje riadny úrok, ku ktorému vznikol nárok ešte pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti vzhľadom na skutočnosť, že žalovaní dňa 16. 02. 2010 prestali splácať poskytnutý úver.

Z týchto dôvodov navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu, ktorým zamietol jeho nárok v časti, a to pokiaľ ide o istinu vo výške 876,44 eur, dlžný úrok vyčíslený ku dňu 22. 11. 2012 vo výške 795,86 eur, úrok 13,15 % ročne zo sumy 6.172,37 eur od 23. 11. 2012 do zaplatenia, úrok z omeškania 8 % ročne zo sumy 876,44 eur od 20. 10. 2012 do zaplatenia, poplatkov vo výške 5,98 eur, trov konania vo výške 105,08 eur, trov právneho zastúpenia vo výške 149,15 eur, vrátil vec súdu I. stupňa na ďalšie konanie, resp. aby zmenil rozhodnutie súdu I. stupňa a nárok žalobcu priznal v plnom rozsahu.

Žalovaní 1/ a 2/ sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrili.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené ust. § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 písm. h/, ods. 2 O. s. p.).

V preskúmvanej veci sa žalobca domáhal na žalovaných 1/ a 2/ splnenia povinnosti zaplatiť spoločne a nerozdielne sumu 6.172,37 eur, úrok (vyčíslený ku dňu 22. 11. 2012) vo výške 795,86 eur, úrok z omeškania (vyčíslený ku dňu 22. 11. 2012) vo výške 49,28 eur, úrok vo výške 13,15 % ročne zo sumy 6.172,37 eur od 23. 11. 2012 do zaplattenia, úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 6.172,37 eur od 23. 11. 2012 do zaplattenia.

Okresný súd vyhovel žalobe žalobcu len sčasti, keď zaviazal žalovaných 1/ a 2/ zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu 5.295,93 eur a úroky z omeškania vo výške 8 % ročne od 20. 10. 2012 do zaplattenia. V zostávajúcej časti žalobu zamietol, a to o zaplattenie sumy 876,44 eur (rozdiel medzi uplatňovanou sumou 6.172,37 eur a priznanou sumou 5.295,93 eur), dlžného úroku vo výške 795,86 eur (vyčísleného od 20. 10. 2012 do 20. 11. 2012), 13,15 % úroku ročne zo sumy 6.172,37 eur od 23. 11. 2012 do zaplattenia, sumy vo výške 5,98 eur označenej v žalobe ako poplatky.

Žalobca okrem iného v odvolaní do zamietajúcej časti rozhodnutia uviedol a to v súvislosti s tvrdením súdu o nepreukázaní výšky uplatnených poplatkov vo výške 5,98 eur, že žalovaní žiadnym spôsobom nepopreli právny dôvod, ani výšku dlžných poplatkov a výslovne uviedli, že sú si vedomí dlhu voči žalobcovi.

Z obsahu spisu okresného súdu a to výsluchu žalovaných 1/ a 2/ vyplýva, že títo požiadali len o splácanie dlhu v splátkach.

Ust. § 120 ods. 3 O. s. p. oprávňuje súd, aby si osvojil skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov. Súd teda nemusí vykonávať dokazovanie ohľadom skutočností, ktoré medzi účastníkmi nie sú sporné, môže ich bez dokazovania zobrať za základ svojho rozhodnutia. Ide o prejav zásady formálnej pravdy v civilnom procese, v zmysle ktorej súd nemá povinnosť skúmať, či tieto tvrdenia korešponujú so skutočným stavom alebo nie. Existencia tohto oprávnenia vychádza zo všeobecnej skúsenosti, že v kontradiktórnom spore možno s vysokou mierou pravdepodobnosti predpokladať správnosť skutkových tvrdení, na ktorých sa vzájomne súperiace strany v konfliktnnej situácii civilného sporu napriek tomu dohodnú. Oprávnenie nedokazovať zhodné tvrdenia účastníkov má významný praktický dosah, ktorý spočíva v tom, že súdne konanie sa zbytočne nepredlžuje dokazovaním skutočností, na ktorých sa zhodnú obe sporové strany.

Vychádzajúc z výsluchu žalovaných 1/ a 2/ si podľa odvolacieho súdu títo boli vedomí dlhu. Nerozporovali jeho výšku. Požiadali len o splácanie dlhu v splátkach. Žiadosti súd aj vyhovel a umožnil im ním priznanú sumu splácať v splátkach, ktorých výšku a podmienky splatnosti uviedol vo výroku rozhodnutia. Okresný súd však pokiaľ ide o istinu uplatňovanú v sume 6.172,37 eur v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že v tejto časti si osvojil skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov a rozhodol na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné ale napriek tomu nepriznal žalobcovi sumu 876,44 eur (rozdiel medzi uplatňovanou sumou 6.172,37 eur a priznanou sumou 5.295,93 eur). Taktiež bez toho, aby mali žalovaní 1/ a 2/ konkrétne výhrady a námietky nepriznal žalobcovi sumu 795,86 eur predstavujúcu splatný riadny úrok (za obdobie od 20. 10. 2012 do 22. 11. 2012), ako aj úrok vo výške 13,15 % ročne zo sumy 6.172,37 eur od 23. 11. 2012 do zaplattenia. Zhodné tvrdenia žalovaných 1/ a 2/ mohli byť preto obsahom ich uznávacieho prejavu, ktorého výsledok by bol rozsudok na základe uznania (§ 153a ods. 1 O. s. p.).

Z týchto dôvodov odvolací súd nepovažoval postup okresného súdu za správny a v napadnutej časti rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V ostatnej časti zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý lebo nebol napadnutý odvolaním.

V novom konaní okresný súd rozhodne o trovách prvostupňového a odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.